

Előszó

A Windows 7 vitathatatlanul az eddigi legjobb Windows-verzió. Ez talán úgy hangzik, mint egy szokványos marketingfogás, és ha figyelembe vesszük azt is, hogy a Windows minden verziójában több funkció volt, jobban lehetett skálázni, és támogatta a legújabb hardvervívmányokat, akkor minden verzió jobb volt, mint az előző, így a legújabb Windows egyben a legjobb Windows is volt az adott időszakban. A Windows 7 azonban nemcsak tartalmazza mindazt, ami az új kiadások alapvető fejlesztéseinek a listáján megtalálható, de ezeket olyan gördülékenyen is használja, ahogy arra eddig egyik Windows sem volt képes.

A Windows 7 természetesen nem sikerülhetett volna ilyen jól, ha elődje, a Windows Vista, nem valósított volna már meg nagyobb változtatásokat és újításokat, ettől függetlenül a két rendszer fejlesztésének folyamata némileg eltérő volt. A Windows 7 az első olyan, a végfelhasználóknak szánt Windows operációs rendszer, amely kisebb erőforrásokat igényel, mint az elődje, és ez egészen bámulatos, tekintve a hozzáadott új funkciókat. A memóriahasználat és a háttértevékenységek csökkentése, valamint a legújabb hardveres energiakezelési képességek kihasználása mind hozzájárulnak a zökkenőmentesen működő és modern operációs rendszerhez, amely jobb teljesítményt nyújt ugyanazon a hardveren, mint a Windows Vista.

A korábbi verziókhoz képest változás történt a Microsoft és a számítógép-, illetve a hardvergyártók közti együttműködésben is. A Microsoft a Windows 7 fejlesztési ciklusa során folyamatosan értesítette őket a bekövetkező módosításokról, megosztott velük eszközöket és módszereket, sőt még mérnököket is küldött a telephelyükre, hogy segítse a hardverek és szoftverek optimalizálását az új operációs rendszerhez. Mire a Windows 7 mindenhol elérhetővé vált, a legtöbb partner már rengeteg tapasztalatot szerzett, így volt elég idejük a termékeik finomhangolására.

Bár a háttérben zajló események és az ökoszisztéma alkották az alapokat, a Windows 7 számos olyan funkciót is bemutat, amelyek sokkal közvetlenebbül hatnak a felhasználói élményre. Az újratervezett tálcán például, a felhasználók egyszerűbben nyomon követhetik az éppen futó alkalmazásokat, könnyebben navigálhatnak az alkalmazásablakok között, és gyorsabban hozzáférhetnek gyakran használt alkalmazásaikhoz és dokumentumaikhoz. A Windows tálcája, amely nem változott jelentősen a Windows 95 óta, most tökéletesen kényelmessé vált, és ha használjuk egy ideig az új interfészt, akkor bizony furcsábban érezhetjük magunkat egy régebbi Windows-verzió előtt ülve.

A Windows 7 az egyre inkább elterjedő új hardvereszközöket is támogatja, és így olyan platformot hoz létre, amelyben az alkalmazások jóval dinamikusabban működnek, és alkalmazkodóbbak, mint eddig. A hordozható PC-k ma már automatikusan beállítják a képernyő fényerejét a környezet fényeinek tükrében, a GPS-ek és más érzékelők segítségével pedig a Windows képet kap a közvetlen környezetéről. Mivel az ilyen eszközökhöz szükséges infrastruktúra és API-k már jelen vannak a Windows 7-ben, ezért ezeket az alkalmazásokat integrálni lehet ebbe a képbe, így elláthatják a felhasználókat a helyi környezetre vonatkozó információkkal és működési móddal.

Windows-használóként és korábbi független szoftvergyártóként (ISV – Independent Software Vendor) tudom, mennyire zavarbaejtő tud lenni, amikor egy alkalmazás felhasználói felületének felépítése különbözik attól, amelyet modernnek szoktunk meg az általunk használt legújabb operációs rendszerben vagy Office-verzióban. Az is idegesítő tud lenni, amikor egy olyan alkalmazás akadozását tapasztaljuk, amelyet úgy integráltak az operációs rendszerbe, hogy elmosódik a kettő közti határ, vagy olyan alkalmazásokkal találkozunk, amelyek nem tudnak alkalmazkodni, és lerí róluk, hogy 10 évvel korábbi operációs rendszerekre tervezték őket.

A jó szoftverek titka az, hogy nem kényszerítik a felhasználót a saját kezelőfelületük egyéni viselkedésének megtanulására, így használójuk nem érzi úgy, hogy visszament az időben, és nem vágyódik arra, hogy más alkalmazásokhoz hasonlóan ezek is kihasználják számítógépe képességeit. A felhasználó megnyeréséhez lépést kell tartani a technológiában és a felhasználói felületeken jelentkező trendekkel, fel kell ismerni, hogy az alkalmazás mikor tudja kihasználni ezeket, és minőségi fejlesztéseket kell kínálnia az ügyfeleknek. A platform képességeit kiaknázó legújabb vívmányok kihasználásával alkalmazásunk kiemelkedhet a mezőnyből, és azt az üzenetet továbbítja a felhasználóknak, hogy jól tájékozottak vagyunk ezen a területen.

Ebből a könyvből bárki megtanulhatja, hogyan lehet olyan modern alkalmazásokat készíteni, amelyek kihasználják az új hardverek képességeit, és lehetővé teszik a felhasználók számára a közös funkciók gyors elérését. A hosszan tartó műveletek haladását megjelölő tálcáikonoktól a rajtuk lévő ugrólistamenüig, amelyekkel könnyen hozzáférhetünk a gyakori feladatokhoz és a nemrég megnyitott dokumentumokhoz, a legrelevánsabb találatokat biztosító helymeghatározás-API-ktől a felhasználó meglévő dokumentumgyűjteményének integrálását és elérését lehetővé tevő könyvtár-API-ig; a szalag- (*ribbon*) vezérlőelemtől, amelyen megtalálhatók az alkalmazás funkciói és szolgáltatásai, az ösztönös interakciót lehetővé tevő, érintéssel működő interfésztámogatásáig – ez a könyv mindent leír arról, hogyan hozhatjuk alkalmazásunkat a 2010-es év szintjére. Ahhoz, hogy egy programozásról szóló könyvet megérjen elolvasni manapság, az online dokumentációk és programkódminták könnyű és gyors elérése mellett, teljes és következetes útmutatókat és áttekintéseket kell adnia az új koncepciókról, emellett világosan elmagyarázott, egyértelmű és később bármikor könnyen felhasználható programkódmintákat kell bemutatnia. Yochay, Sasha, Laurence és Alon mindezt biztosították ebben a könyvben, amely jó eséllyel állandó társa lesz annak, aki Windows 7 alatt programoz a .NET- vagy a Win32-API-k használatával. Hozzáadtam a Windows 7 funkcionalitását a Sysinternals-eszközökhöz, valamint leírtam egy példáját annak, hogyan lehet használni a tálcáikon folyamatjelzőjét, így szó szerint percek alatt kibővítettem a Sysinternals Disk2Vhd eszközt. Amikor folytatom az eszközök frissítését, ez lesz a következő dolgom, és tudom, hogy ez lesz a kedves Olvasó dolga is, ha hozzá szeretné adni ezt az extralehetőséget az alkalmazásához.

Mark Russinovich
Technical Fellow Windows részleg,
Microsoft Corporation